

12.
Sen Pyhän Kolmenhteyden siunattuun Nimeen.

Kuusi
Christillistä ja Hengellistä

Sirttä,

Ensimmäinen Wirsi

Sijtä tundemattomasta ja helwettijn
painawaisesta epäuskosta.

Toinen.

Sen oikian, elävän ja autuaxi teke-
wäisen Uskon kaipauksesta, josta yri
itseens koettelemainen sielu rukoile, et-
tä Jumala Jesuxen tähden Pyhän
Hengen kautta sen hänen sydämesäns
waikutta ja firkaista tahois

Kolmas.

Ripille ja synnin päästölle mennessä

Neljäs.

Siellä Palatesa

Wijdes.

Herran Ehtolliselle mennessä

Ja Kuudes wirsi.

Siellä palatesa

W A S A S A

Pränd. Georg Wilhelin Londicerildä, 1780.
Prändätyn Exemplarin jälken Turussa

Se Enemmän Wirsi.
Epäuskosta

Weis. Kuin : O Jesu Christi sä autuuden, 10.

Woi! mettä epäuskoisi, Kuin olem ras-
kast riekon' Taitoast vastaan ja Isä-
kin, Hänen edesans joutunet wtko-
in; Emme oll' mahdolliset kutsutta, Jumal-
lan lapsir luetta, Sill' syndim ylös huuta.

2. Ne kaicki on wääräsä uskosa, Kuin ei
tunn itsens ja Jesust', Paits niissä harwoisa
walituisa, Kuin koettele itsensä wisust, Hei-
sä se näky hedelmistä, Ett' owat syndynett
hengestä, Kuin uskosa woittawat mailman.

3. O! Laupias Isä Pyhä Jumala, Kol-
mingisuus woipa suuri, Pääst' meitä epäus-
kosta, Autt' sinun tundos juuri; Ett' eläwä
uskoo rukoilleman, Sill' ei Herran pelko o-
lectaan, Matunnasa kaikes' kansas.

4. Waan Sodomian synnit hirmuiset, Meis'
owat julki ja sala, Kaick epäuskon sikiät, He-
delmät hätyt meis' pala; Woi! mihing' ai-
kan' olem' elänet, Ett' olem' sielum' tappa-
net, O! jos sen tundišin, Herran.

5. Ah! Jesu se ennen näytä meill' Kuin
tulemine kuollon Käten, Ja duomiosta wa-
pahda meit', Kost astumme Kaswois eteen;
Seiso Jesu! silloin puolellam, Ja ole edes-
wastajam', Sun Isäs oikiall' Käbell'.

6. Ah! Jesu, pinas, ansies täbsten, Saat'
synnin Kaubistus meille, Woi! Kost em' sit
sure sielum' täbden, Lyö Jesu tundomme
päälle,

päälle: Ettet meit' nielisi helvetin haut, Mä
 Jesu sin kuolemas kautt', Meit' huckan an-
 na tulla.

7. Ah! Jesu meitä istuta, Sun wijna-
 mäkees wiela, Ohdakeet niisuur myös muut-
 ta, Sanas kautt' Henges työssä: Kastell'
 Jesu ja sonnita, Wuohet lambaix kää'n' ja
 saata, Wedä meit, laumas tygö.

8. Voi! meis' waiwaisis pienis' sauris'
 Kuin olem' asuu' täällä, Rohtimis' roushis',
 ja Riwi-muuris', Kuoleman wikatten päällä:
 Synnin all' aina röyhkyedes, Pirun Kouris'
 ja ylpeydes, Olem' omat murhajan' julmat.

9. Voi! ettem' ymmär' sitä sure, Ett'
 Jesuren sydäändä syndim' Aitwan jur julmasti
 kyllä pure, Jost wihans' syttyi syliin:
 Sill' meidängin Suomen-masam jo, Per-
 kell' niin uusia tapoja tuo, Joit, pakanois
 nähd' eik' kuulla.

10. Sentähden uskowain ymmärryres,
 Hengellisellä nuoto, Merkit on Auringos,
 kuus, ja tähdeis, Mutt ei sit' ymäärä luondo:
 Waan Isän lapses, he todella, Taitawat sano
 sen toimella, Wanhurskauden Auringosta.

11. Ei Jesus saa sydämiin sisäll' peista.
 Sill' tundom on nuckun ja lukitt' Ett' synnin
 pimeydes juostan, Ah! wahingom joka meit
 hurwitt' Jost sielumme tila on sangen walju
 Ei sinne Jesuren walo mahu, O! pelljättä-
 wä pimiätt' louckoo.

12. Myös Jumalan, lapsen sitä sure, Ett' kuu
 en piintyny maasa, Jost heidän sydämmens
 haicku tule Et seurakund, symin suosa, Ma-
 ka kuin waiwainen laikas lauma, Ei itsiäns
 sit' auta taida, Ah! Jesu walais' ja auta.

13. Viel' pikkunnen lauma myös sengin
 näke, Ja surkiasi sitä kans huoka, Ett' tähdet
 pimiäst paista tänne, Se opettajain on luok-
 ka: Kuin kansan edesä loista siin, Ahneudes
 ja ridaakin, O! sokiat taluttajat.

14. Hee hywä siemendä paljo haska, Et
 kynnä, ei kylwä oikein, Owat niin korwes,
 kuin ketut wiekat, Nouta miel'd' suruttoman
 sängen: Laikkasti, hauckuwat koirat owat,
 Mailman ja oman watsans orjat, Jäiser
 wahingox lambaill'

15. Ei huuda he totutta rohkeast, Waan o-
 mar' kuutar' suurer' Mailman mielix kawa-
 last, Ei tahdo pann' itsiäns ubrix' Ettei louk-
 kaisi miel'dä lihan, Jost jouduis sitte niiden
 wihaan, Kuin jotain mailmas ombi.

16. Ei huolt he omasta tunnosta Waicka
 se todista toisiin, Ett' Herrra ubka raamatu-
 sta, Surmat ja panna pois, Ja sano palka
 paimenill', Koska hän tule Duomioll' sill',
 Mengät saman suden haldun.

17. Kuin päästitte kunnastettuni, Joit omal
 werellän ostin, Näin minä nyt teillen takai-
 sin, Maran ja kowasti ruoskin, Ei auta raha,
 oppin,

oppin, juonen, Waict sillä suurell' nimell'
ennen, Ja tuhannill' ostitte lauman.

18. Eht' jarnaisit kuin Engeli siell' Ja pa-
nitte parhanne päälle, Niin päästvä jäll' kuin
Bewell, Suttien saalix hajoitit jällen, Lam-
bat erxrijn sinne täune, Ei hywä paimend
etsi tiennet, Waan seurausit palkapaimend.

19. Jong' sydän nyt totudest pakahdu, Ja
salaisest suuttupi näisiä, Täsi' kaubistu tunno-
sans' wawahdu, He osalliset on its' sijtä, Ei
pääse he ennen wapari, Kuin toisen kerran
papiri, Hengesiä tapahdu muutos.

20. Sitt' wasta he oikein halaja, Kuin Pie-
tari HErran lauma, Ruocki niin Jesuren
karitsoja, Ettei heit wirald pois panna, Joit
aiwan harwoi siell' ja täällä, Tähtiä otawas
idän tiellä, Oikeit opettait löntty.

21. Kuin lambait ulos suden suusta, Raikkell'
halull' ja woinnall, Pyytä ei huoli mailmast
muusta, waan Jesuren esikurwall', Elämäll',
työllä sen toder näyttä, Saarnois, ripis niin
puhens käyttä, Ett' eroitta wuohista lambat.

22. Ei he mielix elä mailmalle, Waan nuh-
teen andawat katkall', Tyhmill' ja taitawaisil-
le Toden sanowat sydämell' raitill', He koette-
le ja tutkistele, Kuing' sielut HErras kuljeste-
le, Ja Jesuren uskos woi kaswa.

23. He Moseren, Aaronin peräsä, Pane ai-
dan wäräjäs seiso, Nukoilewat henges sydämi-
mesä,

mesä, Ettei Herran maata sais kiro, He julki
ja sala lauman tähden, Tekepi työtä Autuden
päälle, Ettei murhan Engel sais surmat,

24. Ett' karhun ja Jalopenran voitais',
Ja suden suust lambat saiss' ulos Sitt' Chri-
sturen waldakundaan tuottais, Jost' rohkiast'
seisowat maros, Sentähden heild' uni yöll pa-
keni, Ja päiwällä helle poltelt, D wirka pai-
nawat paljo.

25. Kuin ijes kowa kolistele, Kyll kyndä-
wän härjän päättä, Niin heidängin, päänsä
harmat tule, Työsäns ajattelles tätä, Ett'
ensin pitä Lewin huonest, Heist alkaman duo-
mio todest, Lamban ja lamban wälill.

26. Ah seurakunnan meno tosin, Hywään
eli pahaan paljo, Selso opettajain päällä
myöskin, Kuing he esimerkillä walwo, Min
Herran kansan edesä tääll, Raitse heit hy-
wäll' ja pahalla sääll, Pois kortit kaick' he-
kumat heittä.

27. Ah! Jesu sä kirkas auringo, Walais
ttf' puintä kuinta, Sill' sinun seurakundas jo,
Da musta kuin synnin loka, Alla tule wiellä
duomiolle, Ettei pyhä weres huckaan meille,
Wuotanut oliss' päällem.

28. Ni paimen Jesu kirkas ylhääll, Paista
puintain tähtein päälle, Kuin kutsumat on juo-
set sisäll', Opettajat kansalles tälle, An heille
uus ja puhdas sydän, Hengelläs herät ett' he
pyhän, Sun perimises kaitsis kaunist. 29.

29. Ah! rackain JESU elon HERRA, Lähett' hyviä paimenita. Toit lambat autuderens seura, Synnyt uudest sarnaita, Sun wiinamäkes työhön wiellä, Ja pidä ne kirakat tähdet täällä, Opettajat ylhällä woimas'.

30. Myös Jäs edes seisoihas', JESU kunnan Kuningas suuri, Muista sun rukoussas, Woidelduam Kuningast Ruotsin, Kans' heimotundans kaicki aina, Ja Esiwalda meidän oma, Aut JESU heit tahtos tekeen.

31. Siuna, walais warjell' täällä, Sitä me sinulda pydäni, Suo Kuningam kauwan hywin elä, Polwt polwelda, ahi' oll' Jäm, O! Ylipaimen JESU pyhä, Ann' henges manata hälle hywä, Jäs Armo-Ituimen edes.

32. Jost heill ja meill ain ilo olis, Etts muurehti muistat kaicki, Ja ihmisten lapset Jäm löydäis, Sitt' JESUSTA seuraisim ratki, Hänen ansions woimall' heräisim, Uskoll' Ewangeliunni näkisim JESUREN pinan ja kuollon.

33. Hänen rackaudens niin tundišim Ett' se sydämmisäm palats', Wiell haawojans myös tutkisim, Kans wert ja kuolematans', Joll' JESUS meill autuden ansaitsi, Ett' eläisim, kuolisim luojas lijn, Kolminaisudes pyhä.

34. Joll ylisins, Riihtos, kunnia, Kuin loi, lunast' ja pyhitt', Olkon hänelle korkia, Ett' armon ja autuden tarits', Min yhteisesti kaikkille, Erittäin niille sielulle, Kuin uudet luondokappalet owat.

Se Toinen Wirsi.

Sijtä Oikiasta Uskosta,

Weis. kuin. O Jesu Chryste wiatoin, 2c.

Ah Isä Jumal Jesuren, Hengelläs he-
rät sydämen, Walaise Stelun mie-
leni, Pääst wallal sive kieleni.

2. Sinä Herrra synnis sorian, Sauluren
lastes wainojan, Teit hänen pyhär Pawalix,
Sull walituri aseher.

3. Niin awa minun silmäni, Ett' nämät ar-
mon päiwäni, Hengellisestä walosa, Nousis
mull ilox' tunnosa.

4. Ah rakas Jesu sawuta, Ott' lambaas
kijn ja kolkuta, Päääl patunehen sydämen,
Kuin kylmä on ja kiwinen.

5. Woi! se on kowin suljettu, Synnin maan
tteri tallattu, Woi! wieläkö se käändyne, O-
kiahan uskon wäändyne.

6. Ett' Herran sanast hedelmät, Aikana's
kannais eläwät, Jesuren mielen jälkehen, Au-
tudest tulis murheeseen.

7. Siil' halu ja taht' olis mull', Armostas
nekin owat tull'. Aut' Jesu wispittömäxi,
Ett' Stelun lewon löydäisi.

8. Waan Jesu ann' myös woima mull,
Kost' halun tahdon annoit tull. Waan kuit-
teng' sit wiel murhedin, Jos synd' on tutt
mild' oikehin,

9. Ah se on wiel mun pelkonan, Ett' seison
niinkuin

niinkuin alaskan, Ei oikia kirjut oleckan, Mikä
täst lopur tulleskan.

10. Sitä rauka walitan JESu sull, Ett'
se on waarallinen mull, Oll' tietämättömy-
desä, An JESu se mun hymmärtä.

11. Jos olen pojes kadonnu, Eli oleckos sa-
lannu, Jtses minulda JESuren, Ah! an se
JESu tytaren.

12. Mlä anna pidemmäldä mun, Wajota
enä Suruhun, Waan walais HERRa JE-
suren, Ett' oikein tilan tundenen.

13. Ah, Sinä tiedät JESu mun, Ei sy-
dämen tull itkuhun, Tain surkeuden ylitse,
Kost' ei tundoکان duomitse.

14. Ah lienekö se patunu, Suruttomuten
nuckunu, Ah! JESu kowall wasarall, Nyö ar-
mos herät sanas all'.

15. Ettet se tulis ijäisen, Wasaras alle
tulisen, Kuin hacketä niitä waiwaisi, Uudesta
syndymättömi

16. Viel kaikkein suurind asia, Sull JE-
sureni puhua, Tahdoisin nöyräst sydämeist,
Kuule tätä JESu armoisest.

17. Sill' murhe sijt on salainen, Ett' sie-
lun ombi sumuinen, Belkän ei autuax tele-
wä, Ole mull usko eläwä.

18. Waan sitä vastaan waiwasus, Tun-
nos sydämes kaipaus, Mull ombi JESu pe-
rähäs, Jost Sielun ombi kylh hädäs.

19. Mutt en taid' ymmär puhua, Suul-
lani sielun asia, En rohken usko omista, Waan
jos hedelmät todista.

20. Niin olis sitten toivo siit, Jos ne mi-
nusa kaskwatsit, Sill oiktalla tavalla, Loistat-
sit joka haralla.

21. Ett hengellinen waiwainen, Oksin
synnill wiwainen, Kans pyhäll rackaudella,
Etsisin Isään Jumala.

22. Ja Hengen rackaudella, Taidaisin
Herra rukoilla, Halu olis perän Jesuren,
Christuren yhdistyehen.

23. Myös Hengellinen rackaus, Lähiin-
mäiseni holhous, Siunasin hywä tekisin,
Jumalan lapsi seuraisin.

24. Waan näisä olen wajawa, Hengen a-
wiisa puuttuwa, Sentähden luulen mä sen
niin, Ett' Herra uskon salapi.

25. Mutt jos ei tämä näin nyt lie, Waan
että sydän harhan wie, Sill' epäluulon uskol-
la, Niin hiwut pyhäll' tulella.

26. Se wielas sydän saastainen, Puhdi-
sta Jesu suloinen Sun werelläs ja hengel-
läs, Ei oma järki auta täs.

27. Ah lunastajan Jesuren, Ansiot täh-
den rukoilen, Lahjoit eläwä usko mull, Oikia
joll' autuar taidan tull.

28. Ah! Jesu uskon alkaja, Pääätäjä olet
oikia, Opetä muu katsoman, Sun päälles
uskon tuleman.

29. HEr-

29. Herran Jesu woipa wälimies, Et
muis oll' turwa täsä ties, Rubungas menen
kuitengin, An' usko joll' sus pysyn lijn.

30. O! Jesu lunastajan sijs, Sun pyhän
Ewangeliumis, Sen kautt' mua uudest syn-
nytä, Uskon walist ja sytytä.

31. Jesu Isäs poika ainoa, Sinä uskon
voit nus waikutta, Lait hywäx Jesu rac-
kahan, Sun Isäs edes astian.

32. Sit omareni tunnusta, Rohkiast tob-
din omista, Belkämät sun nijn nimitän, O!
minun oma Jesuren.

33. Rukoilen wiel sua Jesu pääst', Mun
sydämeni wallal täst', Sitt' orjallisest pelwo-
sta. Jock lain alla rasitta.

34. Kuin estä oikian uskon sen, Joll' Sie-
lu tunde Jesuren, O! mihingä sen werta-
han, Kuin oikian uskon tullahan.

35. Se on kuin taiwan pitohon, Pääsis
Jesuren ilohon, Sitt' rackauden Jesuren,
Tundepi Sielu suloisen.

36. Se lämmitä nijn sydämmiet, Kuin
auring' kedon kuckaiset, An' Jesu näitä tu-
taren, Uskos ja henges kaswaren.

37. O! Jesu aino perustus, Oll' autude-
ni rakennus, Opet mua Sulda pytämän,
Ewangeliumist löytämän.

38. Uskon ja elon hurssant, Ja ensisi' puh-
dast sydänd' uut, O! Jesu Lunastajani, Sä
tiedät parhain tarpeni.

39. O!

39. O! hyvä JESU suloinen, Oll' minun
 leingin JESUinen, Sun nimes JESU wapah-
 ta, Sentähden minua armahda.

40. Te mulle nimes jälkehen, Ett' sä sitt'
 duomion etehen, Wedä mua syndist kirottu,
 Ett' nimes JESU on sunattu.

41. Ah kuing' on JESUS ihana, Jos Sie-
 lu oikein halaja, Niin ett' se tulis ainoax,
 JESUS häll' parhar tawarax.

42. Ah mitä taidan paremba Toiwotta
 autut suremba Nyt enä tämän ylitse, Kost'
 sielu JESUST nautitse.

43. Herrä JESU lastes jouckohon, Ota
 hää Salis louckohon, mull olet sijny' syn-
 dynny', Kärsin, kuollu ja heränny.

44. An JESU se mua lohduutta, Usko ja
 rackaut wakkutta, Etts JESUS olet waiwai-
 sell, Minulle Suuri syndisell.

45. Oll' JESU eläis kuoles mull, An duo-
 mioll' Jäs sunat oll', Aut' ansios päälle
 uskoman, Herrä JESU asu sielusani.

46. Sit kiltolista puhetta, Sull ylistyst
 ja kunnia, Aut JESU tääl jo alkaman, Ja
 Taitwahaas sit weisaman.

Se Kolmas Wirsi.

Ripille eli synnin päästölle menessä,
 Weis. lwin. O! JESU korkein lohutus, &c.

Ah! minä suuri syndinen, Sun tygös JE-
 su tulens; Sill' tunden on niin saastais-
 nen,

)

13

(

nen, Ett, epäillyks olen, Jos Herran ar-
moins ottane, Yhden näin julman syndisen
Kuin minä kurja olen.

2. Waan sitä wastaen maikmaan, Sä JE-
su tänne tulit, Syndisi vastaan ottaman. Sen
its' luwattu olit; Joist olen suurin joukossa,
Kaikisa pahois tegoisa. Ah! Jesu katso puolen.

3. Sitten mä sinun tunnemaan, Tulen,
o! Jesu renti, Kuin tunnosi saarnaman,
Saa ruwet Pyhä Hengi; Hän synnin tun-
non waikutusta, Aut' Jesu etten tukauta, Sun
armo waikutustas.

4. O! Jumal puhdist minua, Sun suuren
armos tähden, Sitt' nöyräst opet sinua, Kij-
tämän kaikkein nähden, Kaikesta sielun wo-
imasta, Kuin ikäwoitse suuresta, Sun armo
pisaroitas.

5. Ah! armada mun päällent, O! Jesu,
armon ajas, Että kaik' ripin kändönt, O-
lis sull' ilor taimas, Ja ei sull' pirull' julmal-
le, Kuin epäillyksen wiettele, Nij', jotka au-
stos turwa.

6. Sä Jesu ansios woimalla, Säriet sen
pahan paullat. Helwetin tornist awullas, Ai-
ulos autat alat, Nij', eryneitä sieluja, Wes-
relläs lunastettuja, Kuin sinu' aurens huuta.

7. Sentähden auta armostas, O! Jesu
Isäs edes. Pyhi pois welkan kirjastas, Kost'
minä tulen hädäs, Suld' Jesu ander ano-
man,

man, Mun syndejän, kuin kaubian, Sielulle surun saatta.

8. Ah! Jesu weres pisara, Se woi mun kyllä autta; Waick olen suures welasa, Mun pahatekoin kautta, Et ulkonaisest' ainoast', Waan sisällisest' kaubiast'. Lain käsky kynnemend' wastan.

9. Se syndi mull on hirmuisin, Kaickia muita raskain; Ah! Jesu ann' oikein tunnen sen, Ettei rakkauts Henges paistan, Wastan min Jumalalani, Waiwainen rikoin sijtoni, Sitain paimenna olles.

10. Siel opin turhaan lausuman, Kolminaisuden nimen, Kuullin mailman paubinan, Tyhmäin ihmisten puhen, Kohi' heidän kansans huutaman, Berkelet ja sitt' Jumala, En eroitust' sijn tehnyt.

11. Waick uhkaurel waroitte, Muist' Pyhä Lepopäiwä, Silloin kaubemin hartasti, Tahdoin kaick synnit tehdä. Silloin ne parhain menest' mull', Kuin satan annoi mielen tull', Salaiset julki synnit.

12. En Herran käskyn jälkehen, Runnottan Isä Mitij. Sydäminen paisui täyteen, Heit' wastan ynsens petti. Jollei juur julki hönimisell, Niin monell' muulla hirmuisell', Rävös, puheet sen todist.

13. Näin sydäminesin murhaisin, Mun Lähimmäisiäni, Min monda sata tuhansin,
Waick ei

Maicket juur kädelläni; Kuitengin Stelun
puolesta, Heill' olin julma tappaja, Hat-
teull pahan suomul.

14. Voi kuinga usein rakensin, Vuoteni
helwettihin! Ett' ajatella rohkeisin, Kost' libald'
wieteldihin. Rakastaan rietast' jaastaisut',
Kuin helwetisä polta lunt; Jäsenet ytimengin.

15. Viel warastannu waiwainen Olen
mä Lähimmäisen; Sill' omaisuttans pikai-
nen, Ryöstämän kaickimaisen Olin ain wal-
mis häwittään, En koston hywä tekemän,
Oll' rakandeist' walmis.

16. Baan wäärän puhen wihan kans,
Christ welle sifart' wastan, Julki ja sala kun-
niastans, Heit' mutten edes lastan, Wieckal-
la kieless' kaulansa, Leikan olen heild' kru-
nunsa, Häwäistä häjyst' pyysin.

17. Myös lähimmäisen omaisutt', Kijn-
diät waldolista, Himoitsin kaickinaist' ja
puut', Miest waino, palkollista, Joist' olen
welas suuresa, Jumalan edes tunnosa, Ett'
kaikis rickon olen.

18. Sentähden Elemenditkin, Kandele
kaicki päällen, Ei anta hywät työnt' sitt',
Satan on joukos jälleen, Kuin sano Herran
Jumala, Duomitse paha palwelja, Mun
kansan kadoturen.

19. Kuin kuwas waattes wahetti, Kau-
hian kaupan teki, Syndins kuin meri laureh-
ti,

tti, Julmat kuin vuoret ombi, Taitvas ja
piltvet kandeles, Mun päälleni ja saneles, Au-
ringon saatten annoim.

20. Ilma, maa, wesi sanowat, Me let-
wän, ruohot', Linnut, Annoim, teill, tar-
per tuliwat, Luojan lahjat ain' tiukuit, Wij-
mat, kalat ja kaicki muut, Luondokappalet
yrtit puut, Teill' palwessurer tuotim.

21. Waan kuinga olet käyttännet, Näit
Luojan kunniani, Ett' kijoist' hänell' anda-
net, Mut' lihan hekumari, Olette käyttän
alatt. Sentähden rangastureri, Nyt kää-
ny kaicki karwar.

22. Tuli ja walke sanopi, Minus he pol-
dettakon: Kaick ilma tuulet huutapi, Meisä
he kulukohon. Maa wesi sano ahnehti, Sisäl-
lens heitä nielepi, Kuin Chorau Abiramin.

23. Engelit pyhät wiellä siellä, Duomioll'
päälle kanda, Kuin wartioitsit kyllä täällä,
Maamatt' myös tietä anda; Nijn että HEr-
ran Lakikin, Duomitse päälle kandapi, Kans
omatundo tuimin.

24. Viel kowin on pääll' kandaja, Itz
Jumal hurstas Duomar, Kaickien töiden
maraja, Ei kuningaita kumar, Waan anda
ansion jälkehen, Jokaisen naso kätchen, kuing
kukin owat tehnet.

25. Ah! HErra JESU auta nyt, Sun-
weres Henges kautta; Sill' ei mun omat
rippin

rippin työt, Voi sieluni autta: Luojan ja luotuin kandestä Tundoni soimauresta, Waan sinä JEsu yrin.

26. O! Pyhä Hengi kirkasta, Mun uskon: Jesuresta: Wieroita pois maailmasta, Hallitsmua woimas kansa, Etten täst edes ikänän Sua murhelliser misäkän, Saattaisi elämällään.

27. Anna mull' JEsu armoja, Ett' Jäs kaswoin eteen, Tuleu kadonnut tuhhlaja, Kuin yrkirottu rieten, Andaman itsen arwata, Nijn etätäs taidat katsahda, Mun synnin orjan puolen.

28. Suo opettajan woimas kautt', Lyödä nijn tundon päälle, Ettei mun oma apunaut, Mutt austos turwan jälleen. Ann palweljas puhu nijn, Että mun oma tundont, Ja sielun selkeis synnisi'.

29. Lyö JEsu sangar miekallas, Kowain sydänden päälle; Tunge nijt läpits sanallas, Ja wnodat öljys jälleen. Walais nijt kaicki sieluja, Jotka ei pieni suuria, tun' syndi ripill kändes.

30. Ann' wakutus myös tunnollen, Kuin synnin päästön kuullen, Suo nsi woimasaadaren, Ett' omas JEsu olen, Sun Henges todisturen kaut', Mua oikiaz rippi lapsenaut', Murheni ilor muuta.

31. Sen päälle Amin sanon nyt, Sinull' O! Jumalani, Etts ander annat welkan synt, Anstion kautt' Jesureni. Ja Pyhän Henaen Herramme, Kuin murhellisi kuuldele Kolminaisull' kiitos olkon. ** Se

Se Meliäs Wirsi.

Ripildä eli synnin päästäjä palareja:

Weis. luth: Jesu minun ilon autuun, ic.

Toudu nyt minun sielun siinä, rienä tygö
Jesuren, Mene kijoisti Herrall wie-
män, Niinkuin mies se syndinen, Joka spita-
lisa kowas Oli siin nijn suures waaras Että
hengens saalix sai Kijtti Jesust, ei oll' wai.

2. Nijn myös tule samall tavall Tehdä
minun syndisen, ei nijn tyhmä oll ja kamal
Kuin ne miehet yhderän, Joita Jesus kaipas
kaikki Suren työn heil teki ratti, Puhdist
heitä pahasta Taudist tappawaisesta.

3. Nijn myös minun teki terwer Sielun
hengen wirwotti Andoi syndin suuret ander,
Isäns kansa sowitti, Päästi tondon ahdistu-
rest Herran wihasst uhkarest, Lain kandest
kowasta Jong all olin orjana.

4. Auta nyt ett woisii pösh Sinus kjiint
Jesuren, Sinun perääs hartast ksh, Mui-
stut its mua Jesuren. Etten sinu kadotais
Hywi töitäs unhohdaisi Kuin sä minun tu-
taren Ripill annoit saadaren.

5. Opet JEu henges kautta iloll kjiittäin
weisaman, Beres woimall aina auta Hal-
leluja sanoman Sinun hywä tekois puolest
Tunnon lewon rauhan edest, Kuin sä syn-
nild fangitull Sielulleni annoit tull.

6. Joka pedoll saalihixi Olin juosnu julmal-
le

le Luulin itsen wapahari Pastweliar Herral-
le Waick en härän äändäns tuullu Wijn-
mäes työsä ollu, Mutta omas pyhydes Teia
työt synnin pimendes:

7. Ah suur kiltos Jesu rakas Olkon armos
edestä, Ettäs heitit syndin takas Sielun pää-
stit hädästä Kadon lammas kotio jällens
Päästi tutur paimenellens Ystävitten seura-
han Pyhain lammas laumahan.

8. Joiden joukos ulos sisäll Käypi Her-
ran laatumell Heidän kansans ehtollisell Me-
ne ilox Jesurell Ja sitt taiwan pyhain kai-
kein, Joill' on siitä riemu sangen, ett he sat-
mun keskellens Ystäväri Jesures.

9. Muista nyt siis sielu parkan Ettäs olet
parattu, Älä mene syndin karkaan Joissa
pahoin paduttu Sydän niiden suruttomain
Rippi lasten keltvottomain Jotk ei syndi tun-
nekan Ei niit ander saanekan.

10. Terw' ei tarwits parandajat Kosk et
tiedä walitta Tunnon harwot solmendajat
Jotka sielun rasitta, Kosk ei tunnust ulos si-
tä Mitä liha hywän pita. Mutta peittä pe-
tozens Juoneet julmat sydämmens.

11. Ei saa heihlijä sana salwa Saarnan
all ei ripisä, Waicka tundo soima kalwa Kuit-
tengin he synnisä Yhtä hywin psyy kableis
Wiekandes pirun solinis, hengellisell muo-
dolla Sielu rauk on fangina.

12. Päästä Herran JESU wassal Sydän synnist synnistä Että ripild gikiall tawall Jäs käswoin edestä Palais hengen waakutussell Oman tunnon todistussell, niin ett olis wiisi waan Sijt jos laps on Jumalan.

13. O sä hurstas Hengi tosin Kuule sinua rukoilen Te wiel armos ihme twöskin Kynnä swäld sydän se Kuin on ulkokullaisudes Majas omas ractaudes Pettäwäises meno-sa Ripill ja muoll ollesa.

14. Ah kuin monda suomen saares, Että muolla mailmas, käywät ripill joukos suures Jumalata pilkamas Kuiteng monda siellä pala, Jotka syndins peittä sala, Kuule että fillä tiell, Papild ander saiwat siell.

15. Mutta ei oll papill woima Syndi ander anda fill Kuin ei tunne synnin woima Sana tule duomior niill, Mutt Kolm yhtens sen teke Niill kuin murhessiser näke Syndein-sä ylitse, Kost he händä rukoile.

16. Sitte wast niill katuwaissill Joita tundo abdistä Raickill harwoill uskowaisill Pappi astan wahwista Syndein ander saamisesta Jost he puhu haluisesta Heidän sieluns tiloja Abdisturt iloja.

17. Että JESUS syndisiä kuule katuwaissia Eimnistenä endisiä Rikorta pahoja, Parandapi weripahat Jotka sielun itkeen saiwat Julki sala sanoman JESU joutu auttaman.

18. Näin he saawat hänen kansans Kuin se Sacheus syndinen Opetus lapses murheisansa Kuulit änen sulaisen Jesurelda joka saanoi Nutuut rauha heille jatoi Nutuas nämä sanat saa Synnin tunnos omiska.

19. Se on päästet ulos siitä Babast omast tunnosta: Ah ei tied kuing Jesust kiittä, Jumalan töit julista, Taidais Dawid pyhän kansa joka sanoi aikansa: Kiittä Herran Jesusta Kiitki mit on minusa.

20. Suuret owat Herran teot Nutuas waarin ottane Häll on sula riemu menot joka niittä tutkine, Sill on sodas joka erän Mina woitto woiton perän Se saa krunnin kullaisen Paikar taiwas iäisen.

21. Kolminaisus armollinen Meitä itse kutakin Kuolema ja duomit ennen Armos pakanoitakin Käändätön ja walaiskohon Nutuuri saattakohon. Se on mahdollinen sull Isä lastes huuto jo kuul.

Se Wijdes Wirsi

Herran pöydälle mennessä.

Weis. kuin: O Jesu Leipä elämän, ic.

S! Jesu rakas Wälimies kuin Stelun i lahutat Siunatul, ruuul werelläs, Mun rawitset ja juotat, mä tunnen etten nimmärrä luonollisella järjellä, Sen korkiat salaisutta,

2. Ah walais Jesu tyhmyttän, aut us-

Kon silmil näen, Sun ansios armos kyllyttä,
 kuin mahdollisex teke mun mahdottoman il-
 kian ja keltwottoman Kerjäjän sun pöytä-
 wierahari.

3. Ah puhdist nykin sydäminen, luoletta-
 wista töistä, et oikein Herran pöydällen tu-
 len ja maistan tästä, Sakramentist sen ater-
 jan, kuin wirwotta mun sieluisan, aut mah-
 dollisest nautin.

4. Etten mä olis surutoin, takaisin lan-
 gen huono, siit autuast armost osatoin, Et
 syön ja juon sen duomion, Kuin sille sielul
 ollene, jos keltwottomast ottare, sun Numis
 weres wastan.

5. Sijs paremb olis assa etten mä ottais
 wastan, tät armo pöydän atria, keltwotto-
 masti koskan, ennen kuin armon saawutan,
 ja Synnin tunnon tawoitin. Sit sielus ha-
 lu syttö.

6. Waan ettän olen keltwotoin tät herku
 nauttimahan, ja itsestäni halutoin, sun ty-
 gös tulemahan: niin wedä Jesu minua et
 lähenisin sinua, Sun armo wetos woimall.

7. Ann ewäs tai oll turwanan, täädä tuo-
 nelahan tusses, jong woimalla Sitt kunn-
 aan Tulen maailmasti lähteis, jongs walmi-
 stan its armosta, uskowaisille kallista, sun
 anstollas olet.

8. Ah Jesu neuwo taitwuta Et taidan tah-
 tos

tos jälkeen, Näin korkean asian toimitta Ta-
lut mua pöydälles oikein, Et armos kautta
kunniares, Sun rumis pyhän ruwarens,
Sats sielun itsellensä.

9. Kans weres Kallin sunatun, Joka mun
tähten wuosti, Lunasturexi annettun Kackau-
des muistori joissu, Et uskon sijt ain wahwi-
stuis, Steluni wotima udistuis, Sun kuollos
Julistaman.

10. Ah jos sen tehd ain muistaisin, Sil-
loin kuin syndi kaiwa, Sit joka päivä woi-
taisin, Kaict jotka minua waiwa, Tunnos
sielus ja sydämes, Ne tallaisin Sun wäel-
läs, Kuin tuskan tunnen heistä.

11. Opet mua silloin etsimän Kistis tykön
ain apu, Pyödälles muistut menemän, Sijt
hyödyryst ja maku, Aun JESu minun tuta-
ren, Sun ansiotas tutkaren, Weres kaut
woitto saada,

12. Ja koetteleen itsän Opet mua HERRA
JESu, Tutkiman oma sydändän, Kuin mones
synnis tiehu, Ett' eron niistä ottaisun, Eng e-
nä heihin suostuisi, Waan kauhistuisin kaict.

13. Ah JESu its' mua walmista, Sun Pöy-
täs wierahari uskoni heikoo wahwista, Et tu-
llin hartahari, Sull JESu opetus lapseri ja
kansas perilliseri, Nyt tal eräll ja tairwas.

14. Mutt, joka tietämättömydes, Ettel ol
sielusa halu, Kän HERRAN Pöydäll löyläisy-

des ei koston ol' kerjämäs aluu, waan luotta
toidens ja hmyndens pääl, etk syndiänsä oll
murhettin tääl, se kirouren duomion saapt.

15. Sillä ne wierat waiwaiset, joiden sie-
lut ei Jesusta kaipa, ol' autuudesta osalli-
set, ei he saa ander welka, koss' syndi ei tun-
ne walittakan niin ei sit usko wahwistuckan,
Jesuren ruunist ja werest.

16. Tästä meitä kaickia warjellon Isä
Poika ja pyhä Hengi Kolminaisut jokainen
rukoilkon et täällä auremme ehti, ett herä-
täis synnisiä kuolleita meit, ettemme käwis
helwetin teit, wäärin Herran Pöydäll,
waan olkein.

17. Waick moni sen pyhän Ehtollisen,
Suullans siel syöwät ja juowat Sijn teke he
syiin ehdollisen, kadoturen omat he owat, jol-
lei armon ajas paranust tee. Nijn sakramen-
ti he duomitse ettei Jesuren muistori tehnet.

18. Ah merkitse surutoin wieras wielä kuing
tules ja walkias kumas, Kattilas kuohu wa-
ri siellä rauta kiehu ahjosa pajas; niin Her-
ran wiham tulefa ain prusskupi wierasten kel-
wottomain pyreet suust Sieramist ulos.

19. O paremb ett olisit ennen tääl Enon-
dokappalden rietasten kansa, Sitain ja koi-
ram ämbäristä syön juonu ruhestansa; ei hel-
wett niin kuma sitt olisi heil palkan saa kau-
hian tulisen siel, kuin Jesuren pettäjä Judas.

20. Jos näistä närkästyit sydämmesäs ja pahasti tahdot paisu, niin katso ja koettel elämätäs, mitä ramattu sano ja lausu, etts taida yhdellä erällä, olla Herran ja Berkelelen Pöydällä sen Pawali todista toder.

21. Ah Jesu elämän leipä yrin kuin lähde, tie, totus its olet, Yhdistä sieluni kansas yhten Sill sinä ja sanas on todet: an armost se armo mun Jesuren, et Hengesä ain sun nautitsen, mua kuollutta koira sä wirwot.

22. Ett siunatut kaikki olisin jo täällä eläis maailmas, Jesusta sydämmest rukoussin et lihan ja hengen sodas, werensä kautta meil woiton tois, tääl harwoisans elä ja kuolla sit sois Jesuren uskosa Amen.

Se Kuudes Wirsi.

Herran pöydäldä tullea,

Weis. kuin: Sull Jesu mielest nöyräsä, ic.

S! kuinga herkut korkiat, Kallimmat muita kaikki, Taiwan pöydäldä saawutta, Andoi mun Jesuren, Kawitsi mun nyt itselläns, Pyhäll rumill ja werelläns, Jost sielun riennuitsepi.

2 Ett nautit sain mä pidos täst Jesusta suloisinda, Hän aina ombi apu läh, Hädas aurhutarwita, Sen täsä pidos lihawas, Toderi näin ihanas, Nijtusa kukoistawas.

3. Ehk olin kuollos kowasa, Nälkään näändymäs synnis, Niin parans' kätens o-

mansa, Lämmit mun tundon kylmist, We-
fistä ylösnosti myös Jous' sielun sydämen
tyll työs, Oll' yöll' ja päiwäll' raskas.

4. Näin itsens pani pandixi, Ja todistu-
rex mulle. Ett' welkan andoi anderi, Ah! kii-
tos olkon sulle, O! JESU oma ystäwän, JE-
su pysy sydämesän, Ja uskost uskoon auta!

5. Kautt' Pyhän Hengens ainian, Kuin
sielun iloitampi, Siit ett' on morflan Runin-
gan, Jold uuden woiman saapi, Mun wel-
jer sisarexens myös Omarens omist täsä työs,
Juott' hekumall' kuin wirrall!

6. Näin HERRA JESUS toimittan, On oi-
teil pöytäns wierail; Niill' uskowlle lah-
jittan', Ehl' owat mailmas hajall' Sen-
tähden waikkaas kyöhä täss, Olet mun sielun
itsesäs, Niin rikas Jumalasa.

7. Siis kiittä HERRA JESUSTA, Sielun
ja sydäment, Kuumin hengen kuin minusa
Ombl ja elämänt, Joka ei soima pahuttas,
Waan muista löyhä sielustas, Wapahta,
kunniall kruna.

8. Nyt yrttarha awot on, Ja lähde juore-
wainen: Mut' JESU siit ain Henges juon,
Kuin helle poltawainen' Mun sieluani kiiwa-
pi, Abdistus risti seurapi, Eli jos itses salat.

9. Rukoilen wielä sydämeist, Etts' ruu-
mis weres woimall', Näyttäisit tummos sa-
laisit Wikant joka harald; Ann' JESU ne oi-
kein

kein ilmei tull' Anstos kaut heistä wolto
muill', Syöd' Ehtollista kansas.

10. O! Jesu osalliser tee, Min sanast sa-
kramendist, Ett' ripill' Ehtolliselle, Tulistin
mahdollisest; Sill' ei se paljas tapa waan,
Autuuden asioisakan, Yrin aut' nitän sielu.

11. Sill' luonnon suuri himmärs, Wi-
saris, tieto, taito, Niist tuse sydämmien pai-
sumus, Ne haise niinkuin raato, Aut' Jesu
mua sisällisesti, Ett' sydämes hengellisesti,
Nöyrydes sinua seuraan.

12. Ah! Jesu rackaus määrätöin, Pysy
nyt minus asu: Sill' sinä olet ääretöin, Ni-
lä ann' enä paisu Min sydäment misakan,
Waan auta sinus pysymän, Eng' lepo löy-
däis myolla.

13. Al' ann' min Jesu unhotta, Sun
hywi töttäs koskan Waan rakas Jesu kehota,
Sydämen sinu muistaa: Ett' pyhän
ehtollises kautt', Tulistin urholliser, aut Elä-
män uudistureen.

14. Ann' Jesu Henges minua, Rukhell'
ja neuwo aina, Jos osaisin pois horjasta,
Autuden tiellä taiwan, Ett hän sit tundon'
kuritais, Sen edest Herra kunnioitais
Min sielun Jumalata.

15. Aut Jesu ett' sydämmesän; Tain
herkun pidän tallell' Sielus, nrieles ja henge-
sän, Maatesa että walwell' Muistaisin sit
ain

ain maistella, Kuin mettä^ä sokeri hunaja,
Laps äitin riefkaa, Amen.

Ja tämä seitsemäs wirsi, joka ei ensimmäisen
pladin alku siwusa ole nimitetty sen syn-
tähdellä, ettei lultu tähän mahtuwan.

Weis. kuin: Ah sielun aana wallit Herran, &c.

Ah aika on jo ajatella, Sun sielus autut
ihminen, Ja synnin unda kawahdella
Sill kuolon hetkon hirttuinen, Ah tutki Her-
ran sanoja Nijs JEsus huuta walwomaan.

2. Ah joutu kuria synnis rakas, Autuden
tietä tulkeman, älä nyt enä katso takas Ma-
tlman perän juoreman, Waan tutki sanaa
Jumalan Ja turwa Häneen ainoan.

3. Ah jos sä watwan wähimängin, Tääl
ajattelsit ajusas, Helwettin pijnan pienim-
mängin Tundeman tulsit tunnosas Niin et
sä synnil maktial Ubraisi sieluas satanal.

4. Ah tule nöyräil sydämellä, Jumalan e-
teen itku suul, Ja saastaisudes tunnust wle-
lä, Edes tuo ntijden pahus suur, Sills olet hä-
jy kuitwa puu, Hedelmäs pahoin kutoisfu.

5. Ne kauhiskapt kerran todest Sun oma
tundos watwapi, Ah jos JEsuren ansion puo-
lest Nijs Isäld ander anoisit, Huokaurilla
hartasit, Niin hän sua kuulis laupiasit.

6. Wtel neuwon siama sielu raukka, Ettet
sä syndiä synnin pääl, Tektis, ja niin kanwas
larka

Karla Vaimenes tykö vojies tääl, Ah pyhä syn-
nist luopua Sill helwet kuun on palawa.

7. Ah älä käändymystä jätä Ihminen het-
keen viimeiseen, Sielul on silloin suuri hätä,
Kosk's lähdet matkaan ijaiseen, Ah autuas jo-
ka kuolesans, Walms on lähten ilontans.

8. Ett's löydä esimerkki muusa, Sielu parh
ajatellesas, Paits ryöväritä riskin puusa,
Kuin armon saan on kuolesans, Allä sentäh-
den luota tääl Kuolen uskon ja toivon pääl.

9. Jos olisit jo kändyväinen Sä sielu rauc-
ka pahudest, Ja hywäll tiellä kulkewainen,
Nijn JEsus sua armoisest, autais Pyhällä
Hengelläs; Mailmassa satais erinäns.

10. O! kuinga suurest riemutsepti, Se sielu
jo täs elämäs, Sijt ilost kuin hän taiwas
saapi, Ja tietä sielä löytäväns Abrahamin
helmas lackamat Hosianna weisa taukomat.

11. Waan usko ensin rakas sielu Tarwi-
tan jo täs elämäs, Ettet sä silloin muihin
suostu kosk haukuttele peräsäns, Se wietas
perkel juoreman, Himoin ja töihin suostuman.

12. Sill yhtä kaiet se häijyl omibi, Kuinga
hän ja sin kulkeman Jos teet sitä kuin wää-
rin sopi, Tundos waistan ja Jumalan; Nilt
suuri julki syndejä Taih salaisia pieniä.

13. Kukoilkam ain ett HErra Jumal,
Tääl armon ajas käänäis meit, Poikans
JEsuren anston woinall, Synnessäm hy-
win

win nuckuneit; Pnhäl Hengelläns walaisis
Ja sydämmisäm hallitsis.

14. Sill ei sielull muut ole turwa Murhes
ja kiusaurisa, Ei löndä lepo muol eik rauha,
Mut pyhän wuoren rawoisa; Ne ombi ha-
wat Jesuren, Ruin anda lewon sieluijen.

15. Ann' Jesu armos kaikill wielä, Ja
läänä läändymätömät; Mlä heild Henges ar-
mo tiellä, Että he olfit näkewät; Kuing syn-
dins katumattomat he Helwetisä palawat.

16. Tätä kuulkon Isäm taitwas, Kolmi-
naisus pyhä forkia, Jesus ja Pnhä Hengi
rakas, Edestäm hyrwä manawa Eläis kuoles
meit autakou Jumalal Kunnia ostohon!!!

